

Direktivet stiller endvidere krav om, at eksplosivstoffer fra år 2003 skal være forsynet med EF-overensstemmelsesmærkningen »CE«, der viser, at eksplosivstoffet har gennemgået den i bilag II til direktivet beskrevne overensstemmelsesvurdering med tilfredsstillende resultat.

De nærmere procedurer i forbindelse med afprøvning af eksplosivstoffer vil efter bemyndigelse fra Kommissionen blive udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN).

Medlemsstaterne er forpligtet til at forbyde markedsføring af eksplosivstoffer, der ikke opfylder direktivets krav, herunder er forsynet med CE-mærket. CE-mærket, hvis nærmere udformning er beskrevet i direktivets bilag IV, skal anbringes på eksplosivstofferne på en sådan måde, at mærket er synligt, letlæseligt og vanskeligt at slette.

Medlemsstaterne skal på baggrund af en række kriterier, der er optrykt i bilag III til direktivet, udpege et nationalt organ, der kan foretage den nævnte overensstemmelsesvurdering. Endelig giver art. 8 medlemsstaterne mulighed for at træffe de nødvendige foreløbige foranstaltninger i tilfælde, hvor et eksplosivstof, der er forsynet med CE-mærkningen, udgør en fare for sikkerheden.

Kapitel III (art. 9–11) indeholder bestemmelser vedrørende bevægelighed for og kontrol med eksplosivstoffer, herunder ammunition, i fællesskabet. For at kunne overføre eksplosivstoffer skal modtageren have en overførselstilladelse fra den kompetente myndighed på bestemmelsesstedet. Tilladelsen skal indeholde en lang række oplysninger, herunder antal og mængde af overførte eksplosivstoffer, fuldstændig beskrivelse af det pågældende eksplosivstof, transportmåde og -rute og forventet afsendelses- og ankomstdato. Ved en overførsel forstås enhver fysisk flytning af eksplosivstoffer inden for fællesskabets område, med undtagelse af flytninger inden for samme anlæg.

Formålet med reglerne er at sikre, at der efter bortfaldet af kontrollen ved grænseovergangene i det »indre marked« fortsat kan ske kontrol af overførslen af eksplosivstoffer i fællesskabet.

Art. 11 bestemmer, at medlemsstaterne i tilfælde af alvorlige trusler eller angreb mod den offentlige sikkerhed som følge af ulovlig brug eller besiddelse af eksplosivstoffer eller ammunition har ret til at foretage de nødvendige foranstaltninger.

Kapitel IV (art. 12–16) indeholder forskellige bestemmelser om medlemsstaternes samarbejde vedrørende gennemførelsen af direktivet. Kapitellet indeholder bl.a. en forpligtelse for medlemsstaterne til at oprette et net for udveksling af oplysninger. Justits-

ministeriet forestår udvekslingen af oplysninger for Danmarks vedkommende.

Herudover er medlemsstaterne forpligtet til efter anmodning fra en medlemsstat eller EU-kommissionen at stille ajourførte oplysninger til rådighed vedrørende fysiske og juridiske personer, der har tilladelse til at fremstille, opbevare, anvende, overføre eller forhandle eksplosivstoffer. Personer, der har en sådan tilladelse, er forpligtet til at føre et register, der gør det muligt at holde regnskab med, hvem der er i besiddelse af eksplosivstof.

Direktivets kapitel V (art. 17–20) indeholder bestemmelser vedrørende medlemsstaternes sanktionsfastsættelse samt bestemmelser vedrørende tidsfristerne for gennemførelsen af direktivet. Det bemærkes, at art. 19 indeholder en overgangsbestemmelse, hvorefter medlemsstaterne tillader markedsføring indtil den 31. december 2002 af eksplosivstoffer, der er i overensstemmelse med den nationale lovgivning, der gælder inden den 31. december 1994.

Bestemmelserne i direktivets kapitel III vedrørende bevægelighed for og kontrol med eksplosivstoffer i fællesskabet skal være gennemført inden den 30. september 1993 (med hensyn til den danske gennemførelse heraf henvises til pkt. 3). Direktivets øvrige bestemmelser skal være gennemført inden den 30. juni 1994 med virkning fra den 1. januar 1995.

3. Direktivets gennemførelse

De danske lovbestemmelser om eksplosivstoffer, der allerede var gældende forud for direktivets vedtagelse, lever i det væsentlige op til kravene i direktivet.

Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 2 og nr. 5, hvorefter det er forbudt uden tilladelse at indføre eller tilvirke ammunition og sprængstoffer. Endvidere indeholder våbenlovens § 6, stk. 1, nr. 2 og nr. 5, et forbud mod at udføre sprængstoffer og ammunition uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde. Efter den gældende sprængstoflovs § 2 kan de af Justitsministeriet autoriserede producenter og forhandlere alene afhænde eller overlade sprængstoffer til offentlige myndigheder, andre producenter eller forhandlere samt til personer, der fra det stedlige politi har attest for, at sprængstoffet kan betros dem.

Som nævnt ovenfor udløb opfyldelsesfristen for bestemmelserne i direktivets kapitel III vedrørende bevægelighed for og kontrol med eksplosivstoffer i fællesskabet den 30. september 1993. Disse bestemmelser var allerede opfyldte på grundlag af bl.a. de ovennævnte lovregler vedrørende sprængstoffer. Justitsministeriet har ved et cirkulære af 27. september 1993 om overførsel m.v. af eksplosivstoffer og am-